

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXIII. Quomodo Trajanus Christianos vetuit inquire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

δὲ γὰρ ἐλάμβανεν ἡ σύστασις, διὰ τῆς τῆς ἐτε-
ροδοξίας ἀπάτης· οἱ καὶ αὐτοὶ μηδὲν ἐπι-
τῆς Ἀποστόλων λειτουργίας, γυμνῇ λαίπρῳ ἢ δὴ
τῇ κεφαλῇ, τῷ τ' ἀληθείας κηρύγματι τὴν
ψευδάνυμνον γνώσιν ἀνικηρῆσαι ἐπεχείρουν.
καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔδει τῶν διαλαλῶν, ὧς δὲ
πῶς ἐλέξεν. ἡμεῖς δὲ τὰ ἐξ ἡς τῆς ἱστορίας
ὁδῶν ἀποδοῦναι ἰσχυρῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'.

Ὅπως Τραϊανὸς ζητεῖται χριστιανὸς ἐκάλυπεν.

Τὸς ἑτοῖς γε μὲν ἐν πλείοσι τόποις ὁ καλὸς
ἡμῶν ἐπέστη τότε διωγμός, ὡς Πλίνιον
Σεκέδον ἐπιστημώτατον ἡγεμόνων, ἐπὶ τῷ
πλήθει τῶν μαρτύρων κινήσει, βασιλεῖ κοι-
νώσαντες πρὸς τὴν πλῆθος τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἀνακεκμημένων ἅμα δὲ ἐν ταῖς μὲν ὕψαι, μη-
δὲν ἀνόσιον μὴ δὲ πρὸς τὰς νόμους πρᾶττειν
αὐτὰς καλεῖσθαι, πλὴν τὸ γε ἅμα τῇ
ἐν διεγερμένους, τὸν Χριστὸν Θεὸν δίκην
ὑμῶν. τὸ δὲ μοιχεύειν καὶ φονεῖν, καὶ τὰ συ-
γγρηγμένοις ἀθεμελίω πλημμελήματα, καὶ αὐ-
τὸς ἀπαγορεύειν. πάντα τε πρᾶττειν ἀκολούθως
τοῖς νόμοις· πρὸς αὐτὸν Τραϊανὸν δόγμα τοι-
όνδε τεθεικέναι. τὸ χριστιανὸν φθόνον, μὴ ἐκζη-
τεῖσθαι μὲν, ἐμπεσον δὲ κολάζεσθαι ἔχοντες,
ποσῶς μὲν δὲ διωγμὸς ἐδοῦναι τὴν ἀπειλὴν
σφοδρότατα ἐγκεκμημένους. ἔχοντες γὰρ μὲν
τοῖς κακουργεῖν πρὸς ἡμᾶς ἐθέλεις λείπεσθαι
περὶ φάσεις. ἐὰν ὅπῃ μὲν τῶν δήμεων, ἐὰν ὅπῃ
δὲ τῶν κτ'· χάρας δὲ χόλων, τὰς καλὰς ἡμῶν
συσκοταζόμενων ἐπιβέλαι· ὡς καὶ ἀνὰ περ-
φανῶν διωμῶν, μερικὰς καὶ ἐπαρχίαν ἐξ-
απείσθαι. πλείους τε τῶν πεισῶν διαφόροις ἐνα-
γωνίζεσθαι μαρτυρίαις. εἰρηπία δὲ ἡμῶν ἡ ἱσο-
ρία, ἐξ ἧς ἀνωτέρω δεδηλώκαμεν τῶν Τερ-
τυλλιανῶν Ῥωμαικῆς δόξολογίας, ἧς ἡ ἐρμη-
νεία τῶν ὅρων τὸν τρόπον. καὶ τοὶ ἐν ἐρήκαμεν καὶ
τῶν εἰς ἡμᾶς ἐπιζήτησιν κεκωλυμένην. Πλί-
νιος γὰρ Σεκέδον ἡγάγετο τῆς ἐπαρχίας,
καλαμῆνας χριστιανὰς ἰνὰς καὶ τῆς ἀξίας ἐκ-
βαλὼν, ταρσεύεις τῶν πλῆθει, δηγνῶσι τὴν αὐτῶν
λαίπρῳ εἰρηπία. Τραϊανὸς οὖν τῷ βασι-
λεῖ ἀνεκοινώσαντο λέγων, ἔξω τῶν μὴ βέλε-
σαι αὐτὰς εἰδωλολατρεῖν, ἐὰν ἀνόσιον ἐν
αὐτοῖς εὐρηκέναι. ἐμήνυσεν δὲ καὶ τῶτο, ἀνίστα-
σαι ἑωθεν τὰς χριστιανὰς, καὶ τὸν Χριστὸν,

A fraude & malitia falsorum doctorum.
Qui utpote nullo amplius ex Apostolis
superstite, posthæc nudo, quod ajunt,
capite adversus prædicationem verita-
tis adulterinam doctrinam obtrudere
aggressi sunt. Et Hegefippus quidem
de iis rebus in hunc fere modum scri-
bit. Nos verò sensim atque ordine pro-
gredientes, ad sequentia veniamus.

CAPUT XXXIII.

Quomodo Trajanus Christianos vetuit inquiri.

Tanta porro & tam gravis plerisque
in locis adversus nostros persecu-
tio tunc temporis sæviebat, ut Plinius
Secundus inter provinciarum Recto-
res celeberrimus, motus martyrum
multitudine, ad Principem retulerit de
numero eorum qui fidei causâ obtrun-
cabantur: simulque indicaverit, de-
prehendisse se nihil ab illis impiè, nihil
adversus leges actitari: nisi quòd pri-
mo diluculo excitati, Christo tanquam
Deo hymnos canerent. Ceterùm ad-
ulteria, homicidia, & reliqua hujus-
modi crimina illos etiam averfari, cun-
ctaque ex præscripto legum agere.
Quibus respondens Trajanus, edixit:
Christianos quidem requirendos non
esse, oblatos verò puniri oportere.
Quo facto, persecutionis incendium
quod nobis violentius incumbebat, re-
flectum quidem aliqua ex parte vide-
batur: iis tamen qui nos malignè &
fraudulenter aggredi vellent, non mi-
nor opportunitas suppetebat: alibi po-
pulo, alibi Præsidibus provinciarum
adversus nostros insidias comparanti-
bus. Adeo ut si non palam & publi-
cè, locales tamen in aliquot provin-
ciis persecutiones exardescerent, &
plurimi ex fidelibus multiplicis mar-
tyrii certamen subirent. Porro ex Ter-
tulliani Apologetico Latine conscri-
pto, cujus jam suprà mentionem fe-
cimus, hæc à nobis est desumpta nar-
ratio. Atqui invenimus, inquit, in-
quisitionem quoq; in nos prohibitam.
Plinius enim Secundus cum provin-
ciam regeret, damnatis quibusdam
Christianis, quibusdā gradu pulsus, ipsa
tandem multitudine perturbatus, quid
de cetero ageret, consuluit tunc Traja-
num Imperatorem: allegans præter ob-
stinationem non sacrificandi, nihil aliud
se de Sacramentis eorum comperisse,
quàm cætus antelucanos ad canen-

Huc refer
Nieph.
c. 17. 12.

dum Christo ut Deo, & ad confederandam disciplinam: homicidium, adulterium, fraudem, perfidiam & cetera scelera prohibentes. Tunc Trajanus rescriptit, hoc genus inquirendos quidem non esse, oblatos verò puniri oportere. Et hæc quidem ita se habebant.

CAPUT XXXIV.

Quod Ecclesiam Romanam quartus rexerit Evarestus.

Huc refer
Niceph.
c. 25. l. 3.

EX Romanis autem Pontificibus Clemens anno supradicti Imperatoris tertio abiit e vita, evaresto Sacerdotium relinquens, cum novem totos annos prædicationem verbi divini procurasset.

CAPUT XXXV.

Quod tertius Hierosolymorum Ecclesia præfuit Iustus.

Vide
Niceph.
l. 3. c. 2.

SYmeone quoque ad hunc quem diximus modum vita defuncto, Hierosolymitani episcopatus sedem Iustus quidam Iudeus capessit. Quippe ea tempestate innumerabiles ex circumfusione ad Christi fidem transierant.

CAPUT XXXVI.

De Ignatio eius epistolis.

Huc refer
Niceph.
c. 29. l. 3.

ISdem temporibus florebat in Asia Polycarpus Apostolorum Discipulus, qui à familiaribus ac ministris Domini, Smyrnenfis ecclesiæ episcopatum acceperat. Papias quoque Hierapolitanus episcopus eadem ætate celebris fuit, vir inprimis disertus & eruditus, ac Scripturarum peritus. Ignatius præterea multorum sermonibus nostra etiam ætate celebratus, secundus post Petrum Antiochensem ecclesiam sortitus est. Hic ob fidem Christi e Syria ad urbem Romam perductus, bestiis obiectus esse dicitur. Et cum per Asiam sub accuratissima satellitum custodia ductaretur, singularum nihilominus civitatum quas ingrederetur, ecclesias sermonibus & cohortationibus suis confirmans, monebat inprimis ut sibi à pravis Hæreticorum opinionibus caverent, quæ tunc primum in lucem emergere cum cœpissent, copiosius pululabant. Hortatusque est ut Apostolorum traditionibus tenaciter inhaerent: quas quidem ad certiores posteritatis

A Θεὸς δὲ κίλιν ὑμνεῖν. καὶ πρὸς τὸ τὴν ἑκκλησίαν αὐτῶν διαφυλάσσειν, καὶ λυεῖται φονεῖν. μαχεύειν. πλεονεκτεῖν. ἀποσερεῖν καὶ τὰ τέτοις. μοια. πρὸς ταῦτα ἀνέγραψε Τραϊανὸς, τῶν χριστιανῶν φόβον μὴ ἐκζητεῖσθαι μὴ, ἐμπεσον ἢ κολάζεσθαι. καὶ ταῦτα μὴ ἐν ἰστοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ΄.

Ὅπως τῆς Ρωμαίων ἐκκλησίας τέταρτος Εὐάρις ὡγεῖται.

Τὸν δὲ ἑκκλῆσιᾳ ὡγεῖται Εὐάρις ὁ βασιλεὺς δευτέρου Κλήμεντος Εὐαρέτω παραδόντες τὴν λειτουργίαν, ἀναλύνει τὸν βίον, ἵνα πάντα περὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἑκκλησίας λόγος διδασκαλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Ὅπως τῆς Ἱεροσολύμων ἑκκλησίας ὡγεῖται.

Αὐτὸν δὲ ὡγεῖται Συμεὼν ὁ τὸν δηλωθέντος ἀτελειωθέντος τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπισκοπῆς τὸν θρόνον Γεωργίου πρὸς ὄνομα Γεωργίου, μνηστὴρ ὅσον ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸν Χριστὸν τῆς ἐκκλησίας περὶ δικότων εἰς καὶ αὐτὸς ὡν, δαδὲχεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λς΄.

Περί Ἱγνατίου τῆς ἐπιστολῶν αὐτοῦ.

Διέπερε γεμὴν καὶ τὰς ἐκκλῆσις τῆς Ἀσίας τῶν Ἀποστόλων ὁμιλήτης Πολυκαρπὸς, τῆς καὶ Συμεὼν ἐκκλησίας περὶ τῶν ἀντοπίων καὶ ὑπερεῶν τῆς Κυρίας, τὴν ἐπισκοπὴν ἐκχεῖσθαι. καθ' ὃν ἐγνωρίζετο Παπίας τῆς ἐν Ἱεραπόλει παρρησίας καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος, ἀνὴρ τὰ πάντα ὅτι μάλα σα λογιώτατος καὶ τῆς γραφῆς εἰδήμων. ὅτε παρὰ πλείους εἰσέπνυε διαβόητος Ἱγνατίου, τὸ καὶ Ἀντιόχειαν Πέτρος διαδοχῆς, δεύτερος τὴν ἐπισκοπὴν κεκληρωμένος. ὁ γὰρ δὲ ἔχει τὸν ἀπὸ Συρίας ἐκκλῆσις τὴν Ρωμαίων πόλιν ἀναπεμφθέντα, θηρίων θύρας δαυροβόλον τὸν Χριστὸν μαρτυρίας ἐνεκεν. καὶ δὴ τὴν δι' Ἀσίας ἀνακομιδὴν μετ' ἑκκλησίας φρεσὶν φυλακῆς ποιῶν, τὰς καὶ πόλιν αἰς ἐπεδήμει παρρησίας, ταῖς δια λόγων ὁμιλίαις τε καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν πρῶτοις μάλα σα περὶ φυλάξεσθαι τὰς αἰρέσεις ἀρτὶ τότε πρῶτον ἀναφύσας καὶ ἐπὶ